

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2001

Utgiven i Helsingfors den 17 augusti 2001

Nr 715—716

INNEHÅLL

Nr		Sidan
715	Statsrådets förordning om kemiska agenser i arbetet	2209
716	Statsrådets förordning om EG-typgodkännande av traktorer	2217

Nr 715

Statsrådets förordning om kemiska agenser i arbetet

Given i Helsingfors den 9 augusti 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 47 § lagen den 28 juni 1958 om skydd i arbete (299/1958), sådant detta lagrum lyder i lag 144/1993:

1 §

Syfte

Syftet med denna förordning är att skydda arbetstagare mot sådana risker och skador i arbetet som förorsakas av kemiska agenser.

2 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på arbete där det förekommer eller kan förekomma farliga kemiska agenser.

3 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *kemisk agens* grundämnen och kemiska föreningar, ensamma eller i blandning, sådana de förekommer i naturen eller producerade, använda eller utsläppta i samband med en arbetsuppgift eller utsläppta som avfall, oav-

sett om de har producerats avsiktligt eller oavsiktligt och oavsett om de har släppts ut på marknaden eller inte,

2) *farlig kemisk agens*

a) varje kemisk agens som klassificeras som farlig i enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut om grunderna för klassificering samt märkning av kemikalier (979/1997), som avses i 19 § kemikalielagen (744/1989), eller som anges i den förteckning om farliga ämnen som avses i 11 § kemikalielagen, utom sådana ämnen och preparat som endast klassificeras som miljöfarliga,

b) varje kemisk agens som inte uppfyller kriterierna för att klassificeras som farlig enligt underpunkt a), men som kan medföra risk för arbetstagares hälsa och säkerhet på grund av sina fysikalisk-kemiska, kemiska eller toxikologiska egenskaper samt på grund av det sätt på vilket den används eller förekommer på arbetsplatsen, inbegripet varje kemisk agens för vilket enligt 12, 13, 14 eller 15 § har fastställts ett gränsvärde för arbetsrelaterad exponering eller ett biologiskt gränsvärde,

Rådets direktiv 98/24/EG; EGT nr L 131, 5.5.1998, s. 11

3) *gränsvärde för orenheter i luften* gränsvärdet för det tidsvägda medelvärdet av koncentrationen av en kemisk agens i luften på arbetstagarens inandningszon i förhållande till en angiven referensperiod (medelvärderingstid),

4) *biologiskt gränsvärde* gränsvärdet för koncentrationen av en given kemisk agens i ett tillämpligt biologiskt medium, dess metabolit eller en effektindikator,

5) *risk* sannolikheten för att en potentiell fara eller skada skall uppkomma och graden av hur allvarlig faran eller skadan är i situationer av användning eller exponering.

4 §

Information om identifiering av faror

Arbetsgivaren skall för identifiering av faror och bedömning av risker ha tillräcklig information om egenskaperna och farligheten hos sådana kemiska agenser som förekommer och används på arbetsplatsen.

Arbetsgivaren skall för sin del säkerställa att emballagen till farliga kemikalier har märkts och att på arbetsplatsen finns ett behörigt skyddsinformationsblad med uppgifter om kemikalien enligt vad som bestäms särskilt.

5 §

Skyddsinformationsblad och förteckning över kemikalier som används på arbetsplatsen

Arbetsgivaren skall föra en uppdaterad förteckning över de kemikalier som används på arbetsplatsen. Av förteckningen, som baserar sig på handelsnamn, skall framgå klassificeringsuppgifterna för varje kemikalie och uppgifter om var ett skyddsinformationsblad om kemikalien finns att tillgå.

Skyddsinformationsbladen och förteckningen över de kemikalier som används på arbetsplatsen skall finnas tillgängliga för arbetstagarna på arbetsplatsen. Skyddsinformationsbladen och förteckningen eller kopior av dem skall tillställas arbetsplatsens arbetsledare på ett lämpligt sätt.

6 §

Identifiering av faror och bedömning av risker

Arbetsgivaren skall identifiera de faror som förorsakas av kemiska agenser som förekommer på arbetsplatsen och bedöma de eventuella risker för arbetstagarnas säkerhet och hälsa som farorna eventuellt medför, med beaktande av

1) de kemiska agensernas farliga egenskaper och mängder samt eventuell samverkan mellan dessa agenser,

2) den information om säkerhet och hälsa som kemikalieleverantören har tillhandahållit, inbegripet skyddsinformationsbladen,

3) nivån, arten och varaktigheten av exponeringen,

4) de olika arbetssituationer där kemiska agenser används eller förekommer, inbegripet reparations- och underhållsarbeten och andra tillfälliga arbeten som medför exponering,

5) gränsvärdena för orenheter i luften eller de biologiska gränsvärdena,

6) effekterna av eventuella förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder,

7) slutsatserna av tidigare kontroller av arbetstagarnas hälsotillstånd.

Riskbedömningen skall framställas på ett ändamålsenligt sätt i skriftlig form och innehålla en specificering av de förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder som vidtagits. I riskbedömningen kan ingå en utredning av orsakerna till att en mera detaljerad riskbedömning av särskilda skäl inte behövs. Riskbedömningen skall uppdateras och den skall kontrolleras, särskilt om förhållandena på arbetsplatsen har förändrats eller om uppföljningen av arbetstagarnas hälsotillstånd det förutsätter.

En ny verksamhet eller process inom ramen för vilken farliga kemiska agenser kan förekomma kan tas i bruk först efter att de med verksamheten eller processen förknippade riskerna har bedömts och nödvändiga förebyggande åtgärder vidtagits.

Om det av resultaten av riskbedömningen framgår att verksamheten eller processen medför sådana risker för arbetstagarnas säkerhet och hälsa som inte med iakttagande av de i 8 § angivna allmänna principerna för

minimering av risker kan elimineras eller i tillräcklig mån minskas, skall även de särskilda förebyggande åtgärderna samt skydds- och åtgärderna enligt 9, 11 och 19 § kontroll tillämpas.

7 §

Mätningar

Om arbetstagarnas exponering för farliga kemiska agenser inte annars kan bedömas på ett tillförlitligt sätt, skall arbetsgivaren utföra mätningar med regelbundna intervaller och alltid när det sker sådana ändringar i förhållandena som ökar arbetstagarens exponering. Mätresultaten skall jämföras med de gränsvärden som avses i 12—15 §.

Om mätresultaten visar att de i 1 mom. avsedda gränsvärdena inte överskrids, skall vid behov nya mätningar med lämpliga mellanrum för att påvisa att förhållandena inte utföras har förändrats. Ju närmare resultaten av mätningarna av orenheter i luften ligger gränsvärdena, desto oftare skall mätningar utföras.

8 §

Allmänna principer för minimering av risker

Arbetsgivaren skall med beaktande av mängden av och egenskaperna hos en farlig kemisk agens iaktta tillräcklig noggrannhet och försiktighet. Arbetsgivaren får inte använda sådana kemikalier för vilkas del han inte har tillgång till varningspåskrifter och skyddsinformationsblad eller motsvarande uppgifter. Om varningspåskrifter och upprättande och tillställande av skyddsinformationsblad bestäms särskilt.

De faror på grund av kemiska agenser som utgör ett hot mot arbetstagares hälsa och säkerhet skall elimineras eller riskerna därav minimeras med hjälp av följande åtgärder:

- 1) planering och organisering av arbetsmetoderna,
- 2) användning av anordningar och arbetsredskap som är ändamålsenliga ur säkerhetsynvinkel och tillämpande av underhållsrutiner som garanterar säkerheten,
- 3) minimering av antalet arbetstagare som exponeras,

4) minimering av varaktigheten och styrkan av exponeringen,

5) ändamålsenliga åtgärder som hänför sig till den allmänna hygien,

6) minskning av mängden farliga kemiska agenser till den minsta mängd som arbetet i fråga kräver, och

7) ändamålsenliga arbetsmetoder inbegripet arrangemang på arbetsplatsen för en säker hantering, lagring och transport av farliga kemiska agenser samt avfall som innehåller farliga kemiska agenser.

9 §

Särskilda förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder

Arbetsgivaren skall säkerställa att en fara eller risk som en farlig kemisk agens medför för arbetstagarna i arbetet elimineras eller minimeras. I detta syfte skall en farlig kemisk agens eller en farlig arbetsmetod utmönstras eller ersättas med en sådan agens eller arbetsmetod som är mindre farlig för arbetstagarnas säkerhet och hälsa.

Om agensen eller arbetsmetoden på grund av verksamhetens art inte kan utmönstras eller ersättas skall arbetsgivaren se till att risken minimeras genom sådana förebyggande åtgärder eller skyddsåtgärder som baserar sig på riskbedömning. Till sådana åtgärder hör i prioritetsordning:

1) tillämpande av säkra arbetsmetoder och styrnings- och övervakningssystem samt användning av ändamålsenlig utrustning och lämpliga material för att undvika utsläpp av sådana kemiska agenser som är farliga för arbetstagares säkerhet och hälsa,

2) tillräcklig ventilation eller andra organisatoriska och tekniska skyddsåtgärder vid farans uppkomst, och

3) användning av personlig skyddsutrustning och vidtagande av andra individuella skyddsåtgärder, om exponering inte kan förhindras genom sådana åtgärder som avses ovan.

Om en arbetstagares skyldighet att använda sådan skyddsutrustning som anvisats honom eller henne och svara för sin egen eller de andra arbetstagarnas säkerhet och hälsa föreskrivs särskilt.

10 §

Faror förorsakade av fysikaliska egenskaper hos kemiska agenser

Arbetsgivaren skall i enlighet med de allmänna principerna för riskbedömning och minimering av risker vidta behövliga åtgärder för att skydda arbetstagarna från kemiska agensers fysikaliska egenskaper, till exempel brand- och explosionsrisker. Dyliga åtgärder är säker förvaring och hantering av kemiska agenser samt avskiljande av oförenliga kemiska agenser. Arbetsgivaren skall dessutom i tillräcklig utsträckning övervaka produktionsanläggningen, anordningarna och maskinerna.

Arbetsgivaren skall i prioritetsordning:

1) förebygga uppkomsten av farliga koncentrationer av lättantändliga ämnen och undvika uppbevaring av farliga mängder kemiskt instabila ämnen på arbetsplatsen eller, om det på grund av arbetets natur inte är möjligt,

2) undvika att sådana antändningskällor som kan förorsaka bränder eller explosioner uppstår samt undvika sådana förhållanden där kemiskt instabila ämnen eller blandningar av ämnen kan ge upphov till farliga reaktioner, eller

3) begränsa sådana skadliga effekter på arbetstagarnas hälsa och säkerhet som följer av bränder eller explosioner på grund av att ämnen har antänts eller menliga effekter av kemiskt instabila ämnen eller blandningar av ämnen.

Om arbetsredskap och skyddssystem som är avsedda att användas i explosionsfarliga lokaler bestäms särskilt.

Arbetsgivaren skall vid behov använda anordningar för dämpning av explosioner eller vidta åtgärder för att avlasta explosionstrycket.

11 §

Olyckor samt tillbud och nödsituationer

Arbetsgivaren skall med tanke på olyckor samt tillbud och nödsituationer förfoga över en handlingsplan som omfattar rutiner för skydd av arbetstagarna, vidtagande av rädd-

ningsåtgärder, givande av första hjälpen och ordnandet av lämpliga säkerhetsövningar med regelbundna intervaller. Arbetsgivaren skall med tanke på tillbud och nödsituationer ordna behövliga varnings- och andra kommunikationssystem för att informera arbetstagarna om de ökade riskerna.

Arbetsgivaren skall säkerställa att anvisningarna om rutiner i händelse av tillbud och nödsituationer som förorsakats av kemiska agenser finns tillgängliga också för de interna och externa räddningstjänsterna. Anvisningarna skall inbegripa tillgänglig information om de särskilda faror som kan uppstå i samband med en olycka eller ett tillbud eller en nödsituation.

I händelse av en olycka, nödsituation eller ett tillbud skall arbetsgivaren så snart som möjligt avgränsa dess verkningar och underätta de berörda arbetstagarna om vad som inträffat. Situationen skall återställas så snart som möjligt. Endast de arbetstagare som behövs för att utföra reparationer och andra oundgängliga arbeten får arbeta i riskzonen. Dessa arbetstagare skall förses med lämplig skyddsbeklädnad, personlig skyddsutrustning samt särskild säkerhetsutrustning och särskilda säkerhetsanordningar som skall användas den tid den farliga situationen varar. Oskyddade personer skall hindras tillträde till riskzonen.

12 §

Bindande gränsvärden för orenheter i luften

Om en arbetstagares exponering överskrider det bindande gränsvärdet för orenheter i luften, om vilket bestäms särskilt, skall arbetsgivaren utan dröjsmål minska exponeringen så att den hålls inom de angivna gränserna.

13 §

Koncentrationer som befunnits skadliga

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan föreskrivas om de koncentrationer av orenheter i luften som befunnits skadliga på arbetsplatsen (HTP-värden) och som arbetsgivaren skall beakta vid

bedömningen av luftens renhet, arbetstagarnas exponering och mätresultatens betydelse. Koncentrationer som befunnits skadliga är de minsta koncentrationer av orenheter i luften som enligt social- och hälsovårdsministeriet vid exponering kan skada arbetstagaren på ett sådant sätt som avses i 16 § lagen om skydd i arbete.

14 §

Bindande gränsvärden för biologiska prov

Om en arbetstagares exponering överskrider det särskilt föreskrivna bindande gränsvärdet för den exponeringsindikator som mäts i ett biologiskt prov, skall arbetsgivaren utan dröjsmål minska exponeringen så att den hålls inom de angivna gränsvärdena.

15 §

Indikativa gränsvärden för biologiska prov

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan föreskrivas om ett indikativt gränsvärde för den biologiska exponeringsindikator hos arbetstagaren som mäts i ett biologiskt prov, och arbetsgivaren skall beakta detta gränsvärde vid bedömning av arbetsförhållandena, arbetstagarnas exponering och resultatet av de biologiska exponeringsmätningarna.

16 §

Undervisning och handledning för arbetstagare

Arbetsgivaren skall ge arbetstagarna utbildning och handledning, som skall omfatta

1) de uppgifter som den riskbedömning som avses i 6 § i denna förordning förutsätter och tilläggsuppgifter alltid då situationen förändras,

2) undervisning och handledning om de lämpliga försiktighetsåtgärder och andra åtgärder som arbetstagaren skall vidta för att skydda sig själv och andra arbetstagare på arbetsplatsen,

3) benämningarna på de farliga kemiska agenser som förekommer på arbetsplatsen, de risker som dessa medför för säkerhet och

hälsa, gränsvärden för den arbetsrelaterade exponeringen och andra föreskrifter,

4) sådan undervisning och handledning om trygg användning och hantering av kemikalier som förutsätts i skyddsinformationsbladen, påskriften på emballagen och bruksanvisningarna.

Uppgifterna skall uppdateras och de skall framställas på ett sådant sätt som motsvarar resultaten av den riskbedömning som utförts enligt 6 § i denna förordning.

Arbetsgivaren skall vid behov upprätta detaljerade skriftliga bruks- och säkerhetsanvisningar om farliga kemikalier och foga dessa till undervisningen och handledningen.

Om detaljerade bruks- och säkerhetsanvisningar om en trygg hantering av kemikalien finns att tillgå, skall arbetsgivaren innan arbetet inleds försäkra sig om att arbetstagaren har tillägnat sig anvisningarna.

Arbetsgivaren skall säkerställa att innehållet i behållare och rör och dess egenskaper samt de därmed förknippade riskerna på ett tydligt sätt kan identifieras. Om märkningen av behållare som innehåller farliga kemikalier föreskrivs särskilt.

17 §

Samråd

Om samråd och informationsutbyte mellan arbetsgivaren och arbetstagarna föreskrivs särskilt.

18 §

Förbud

Produktion, framställning eller användning i arbetet av i bilagan angivna kemiska agenser och uppgifter som hänför sig till dem är förbjudna i den omfattning som anges i bilagan.

Den behöriga arbetarskyddsmyndigheten kan medge undantag från de förbud som anges i 1 mom. i följande fall:

1) vetenskapliga forsknings- och testningsändamål och analyser,

2) uppgifter som utförs i syfte att eliminera kemiska agenser i form av biprodukter eller avfallsprodukter, och

3) framställning av sådana kemiska agenser som avses i 1 mom. i form av medier som omedelbart reagerar vidare.

Arbetslagarnas exponering för sådana kemiska agenser som avses i 1 mom. skall förhindras särskilt genom att det ses till att tillverkningen av nämnda kemiska agenser och den tidigaste möjliga användningen av dem såsom medier sker inom ett slutet system, från vilket nämnda kemiska agenser kan elimineras endast i den mån det är nödvändigt med tanke på övervakningen av processen eller underhåll av systemet.

När undantag söks skall arbetsgivaren tillställa den behöriga arbetarskyddsmyndigheten följande uppgifter:

- 1) orsaken till att undantag söks,
- 2) den mängd kemisk agens som är avsedd att användas under ett år,
- 3) vilka uppgifter och/eller reaktioner eller processer som undantaget gäller,
- 4) det sannolika antalet arbetstagare som exponeras och som deltar i hanteringen,
- 5) de åtgärder som planerats med tanke på berörda arbetstagares säkerhet och hälsa,
- 6) de tekniska åtgärder och åtgärder i anslutning till arrangemangen som vidtagits för att förhindra arbetstagares exponering.

19 §

Kontroll av hälsotillstånd

Om arbetsgivarens skyldighet att ordna företagshälsovård föreskrivs särskilt.

Om det som ett resultat av den kontroll av hälsotillståndet som sker inom ramen för företagshälsovården eller annars hos en arbetstagare konstateras en sådan sjukdom eller sanitär olägenhet som ur arbetsmedicinsk synvinkel kan anses bero på exponering för en farlig kemisk agens i arbetet eller att ett bindande biologiskt gränsvärde har överskridits, skall arbetsgivaren

- 1) till behövliga delar se över den riskbedömning som utförts,
- 2) se över de åtgärder som vidtagits för att eliminera eller minska riskerna,
- 3) beakta företagshälsovårdens anvisningar i samband med vidtagandet av de åtgärder som behövs för att eliminera eller minska

riskerna, inbegripet möjligheten att anvisa arbetstagaren annat arbete där exponering inte förekommer, och

4) säkerställa kontinuerlig kontroll av hälsotillståndet och se till att hälsotillståndet hos andra arbetstagare som exponerats på samma sätt undersöks enligt vad som särskilt föreskrivs om detta.

20 §

Beslut om mätning av orenheter i luften

Social- och hälsovårdsministeriet kan allmänt eller enligt verksamhetsområde, bransch, kemikalie eller exponering, och arbetarskyddsbyrå inom respektive arbetarskyddsdistrikt särskilt för en arbetsplats bestämma

- 1) när och hur ofta mätning av kemiska agenser skall utföras;
- 2) vilka bedömnings-, mät-, provtagnings- och analysmetoder som skall användas vid mätningarna;
- 3) hur och vem mätresultaten skall meddelas;
- 4) på vilket sätt och hur länge uppgifter om exponering skall bevaras, och
- 5) att för mätningarna av särskilda skäl skall anlitas ett oberoende mätinstitut.

Vid mät-, provtagnings- och analysmetoderna bestäms skall allmänt godkända och tillförlitliga metoder beaktas.

21 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om fastställande, bedömning och hantering av riskerna enligt denna förordning samt om förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder i anslutning till detta utfärdas vid behov genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

22 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2001.

Genom denna förordning upphävs statsrådets beslut av den 8 oktober 1992 om skydd av arbetstagare mot risker i samband med exponering för kemiska agenser (920/1992) jämte ändringar.

Helsingfors den 9 augusti 2001

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Överinspektör *Matti Kajantie*

FÖRBUD

Produktion, framställning och användning i arbetet av nedan angivna kemiska agenser och uppgifter som hänför sig till dem är förbjudna. Förbudet tillämpas inte om en kemisk agens förekommer i en annan kemisk agens eller ingår som beståndsdel i en avfallsprodukt, förutsatt att dess koncentration för sig är lägre än den fastställda gränsen.

Kemiska agenser

EINECS⁽¹⁾ N:o	CAS⁽²⁾ N:o	Namnet på kemisk agens	Koncentrationsgränsen för undantag
202-080-4	91-59-8	2-naftylamin och dess salter	0,1 viktprocent
202-177-1	92-67-1	4-aminodifenyl och dess salter	0,1 viktprocent
202-199-1	92-87-5	Benzidin och dess salter	0,1 viktprocent
202-204-7	92-93-3	4-nitrodifenyl	0,1 viktprocent

⁽¹⁾ EINECS: Förteckning över kemiska ämnen i industriellt bruk i Europa (European Inventory of Existing Commercial Chemical Substances).

⁽²⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

Nr 716

**Statsrådets förordning
om EG-typgodkännande av traktorer**

Given i Helsingfors den 9 augusti 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 47 § lagen den 28 juni 1958 om skydd i arbete (299/1958), sådan den lyder i lag 144/1993:

Tillämpningsområde och definitioner

1 §

Denna förordning tillämpas på traktorer som definieras 2 § i 1 mom. och som är försedda med hjul och vilkas konstruktionsmässiga maximihastighet är 6-40 km/h.

2 §

Med *jordbruks- eller skogstraktor* avses ett motordrivet fordon som är försett med hjul eller band, med minst två axlar, vars viktigaste egenskap är dess dragkraft och som är särskilt konstruerat att dra, skjuta, bära eller driva vissa redskap, maskiner eller släpvagnar avsedda för jord- och skogsbruk. Fordonet kan vara utrustat för transport av gods och passagerare.

Med *EG-typgodkännande* avses det förfarande genom vilket en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) intygar att en traktortyp uppfyller de tekniska kraven i särdirektiven, vilka anges i bilaga II till rådets direktiv 74/150/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul och har genomgått de kontroller som anges i EG-typgodkännandeintyget enligt rådets direktiv 74/150/EEG.

Med *typgodkännande myndighet* avses i

denna förordning social- och hälsovårdsministeriet eller en av ministeriet förordnad myndighet. Fordonsförvaltningscentralen är dock den typgodkännande myndigheten när typgodkännandet av en traktors motortyp eller motorfamilj behandlas i enlighet med kraven i rådets direktiv 77/537/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av föroreningar från motorer som används i jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/25/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från motorer avsedda för jordbruks- eller skogsbrukstraktorer och om ändring av rådets direktiv 74/150/EEG.

EG-typgodkännande av traktorer

3 §

En ansökan om EG-typgodkännande skall lämnas in till en EES-stat av tillverkaren eller dennes representant. I Finland skall ansökan lämnas in till social- och hälsovårdsministeriet. En ansökan som gäller det typgodkännande av motortyp eller motorfamilj som avses i 2 § 3 mom. skall dock jämte bilagor lämnas in till Fordonsförvaltningscentralen. Ansökan skall åtföljas av en med rådets direktiv 74/150/EEG överensstämmande full-

ständig förteckning över upplysningar eller ett informationsdokument och de handlingar som anges där. En ansökan för en och samma traktortyp får inte lämnas in till mer än en EES-medlemsstat.

EG-typgodkännande av traktorer utförs enligt kraven i de särdirektiv som anges i bilagan till denna förordning, förutom i fråga om traktorer i kategori T4, beträffande vilka typgodkännande utförs enligt bilaga II kapitel B tillägg 1 del II i kommissionens direktiv 2001/3/EG. Vid tillämpningen av särdirektiven skall tillämpningsområdet för vardera direktivet beaktas enligt traktorklass, som ges i bilaga II kapitel B del I och bilaga II kapitel B tillägg 1 del II till kommissionens direktiv 2001/3/EG.

4 §

Den typgodkännande myndigheten skall godkänna alla traktortyper som uppfyller följande krav:

1) traktortypen överensstämmer med de detaljerade uppgifterna i informationsdokumenten i kommissionens direktiv 2001/3/EG och

2) traktortypen har genomgått de kontroller som anges i mallen för typgodkännandeintyget enligt 2 § 2 mom.

De kontroller som avses i 1 mom. utförs i en inrättning som är behörig för detta ändamål.

Om den typgodkännande myndigheten har beviljat typgodkännande skall den i den mån det är nödvändigt och vid behov i samarbete med de behöriga myndigheterna i de andra EES-medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att kontrollera att de serietillverkade exemplaren överensstämmer med den typgodkända traktortypen. Denna kontroll genomförs med stickprov.

5 §

Den typgodkännande myndigheten skall inom en månad till de behöriga myndigheterna i de andra staterna sända en kopia av informationsdokumentet och godkännandeintyget för varje traktortyp som den godkänner eller vägrar att godkänna. Tillverkaren eller dennes representant i registreringslandet skall för varje traktor som tillverkats enligt den godkända typen utfärda ett intyg om EG-överensstämmelse.

6 §

Om produktionen av en godkänd traktortyp upphör eller om någon specifikation i informationsdokumentet ändras skall detta tillkännas den medlemsstat som beviljat EG-typgodkännandet.

Om den mottagare av tillkännagivandet som avses i 1 mom. anser att ändringen i fråga inte kräver att det gällande godkännandeintyget ändras eller att ett nytt typgodkännandeintyg utfärdas, skall traktortillverkaren underrättas om detta och kopior av ändringarna i de informationsdokument som redan distribuerats regelbundet sändas till de behöriga myndigheterna i de andra staterna.

Om den mottagare av tillkännagivandet som avses i 1 mom. finner att en ändring i ett informationsdokument ger anledning till nya kontroller eller test och att det därför är nödvändigt att ändra det gällande typgodkännandeintyget eller utfärda ett nytt typgodkännandeintyg, skall tillverkaren underrättas om detta. De nya dokumenten skall inom en månad efter att de har utfärdats sändas till de behöriga myndigheterna i de andra staterna.

När ett typgodkännandeintyg ändras eller ersätts med ett nytt intyg eller när produktionen av en godkänd traktortyp upphör skall de behöriga myndigheterna i den stat som beviljat typgodkännandet inom en månad till de behöriga myndigheterna i de andra staterna sända tillverkningsnumret för den sista traktorn som tillverkats i överensstämmelse med det gamla intyget, och om det är möjligt, tillverkningsnumret för den första traktorn som tillverkats i överensstämmelse med det nya eller ändrade intyget.

7 §

Om en ny traktor åtföljs av ett intyg om EG-överensstämmelse får ingen av skäl som hänför sig till traktorns konstruktion eller egenskaper förbjuda att den registreras, saluförs, tas i bruk eller används. Detta intyg om EG-överensstämmelse hindrar dock inte att dylika åtgärder vidtas i fråga om traktorer som inte överensstämmer med den godkända typen.

En traktor överensstämmer inte med den godkända typen om den avviker från specifikationerna i informationsdokumentet och om dessa avvikelser inte har godkänts enligt

6 § 2 och 3 mom. av den stat som har beviljat typgodkännande. En traktor anses inte avvika från den godkända typen, om särdirektiven tillåter avvikelser beträffande måtten och dessa avvikelser inte har överskridits.

8 §

Om den typgodkännande myndigheten finner att ett antal traktorer som åtföljs av ett intyg om EG-överensstämmelse för en traktortyp som den typgodkännande myndigheten har godkänt inte överensstämmer med den godkända typen, skall den typgodkännande myndigheten vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de serietillverkade exemplaren överensstämmer med den godkända typen.

Den typgodkännande myndigheten skall underrätta de behöriga myndigheterna i de andra EES-staterna om de åtgärder som nämns i 1 mom. och som kan leda till att EG-typgodkännandet återkallas.

Den typgodkännande myndigheten skall inom en månad underrätta de behöriga myndigheterna i de andra EES-staterna om en återkallelse av ett EG-typgodkännande.

Om en behörig myndighet i en annan EES-stat underrättar den typgodkännande myndigheten om att de traktorer som den typgodkännande myndigheten har godkänt inte överensstämmer med EG-typgodkännandet, skall den typgodkännande myndigheten vidta åtgärder i enlighet med 1 mom.

9 §

Om det framkommer att traktorer av en viss typ kan utgöra en säkerhetsrisk i trafiken eller arbetet trots ett i behörig ordning utfärdat intyg om EG-överensstämmelse, kan den typgodkännande myndigheten för en tid av högst sex månader förbjuda att dessa traktorer registreras, saluförs, tas i bruk och används i Finland. De andra EES-staterna och Europeiska gemenskapernas kommission skall omedelbart underrättas om dylika beslut samt om skälen för dessa.

10 §

Ett EG-typgodkännande får även beviljas sådana typer av system eller delar av traktorer som utgör en särskild enhet.

Om en särskild enhet på en traktor enbart

fyller sin funktion i förening med andra delar på traktorn skall de begränsningar i användningen och de villkor för monteringen av denna enhet som kontrolleras då traktorn EG-typgodkänns innefattas i EG-typgodkännandeintyget för den särskilda enheten.

För en särskild enhet på en traktor skall utföras ett intyg om EG-överensstämmelse. Den särskilda enheten på traktorn skall förses med en handelsbeteckning eller ett varumärke, typ och, om särdirektiv kräver detta, även ett typgodkännandenummer.

Särskilda bestämmelser

11 §

I bilaga I till kommissionens direktiv 2001/3/EG finns en mall för det informationsdokument som skall fogas till ansökan om EG-godkännande enligt 3 §. De förfaranden som skall tillämpas under EG-typgodkännandet av traktorer anges i bilaga II tillägg 2 till nämnda direktiv.

Definitioner av traktortyper och traktorkategorier ges i bilaga II kapitel A till nämnda direktiv. Definitioner av traktorer i kategori T4 och villkor vid användningen av dem ges i bilaga II tillägg 1 del I till direktivet.

I bilaga II kapitel C till direktivet finns en mall för EG-typgodkännandeintyget och där anges även förfaringssätten.

En mall för intyg om EG-överensstämmelse ges i bilaga III till direktivet.

12 §

De krav gällande det första ibruktageandet av traktorer och motorer som anges i artikel 4.3 i direktiv 2000/25/EG tillämpas på motorer som följer:

- 1) efter den 30 juni 2001 på motorer i kategorierna A, B och C,
- 2) efter den 31 december 2001 på motorer i kategorierna D och E,
- 3) efter den 31 december 2002 på motorer i kategori F och
- 4) efter den 31 december 2003 på motorer i kategori G.

Nämnda krav tillämpas dock efter den 30 juni 2002 på sådana traktorer som har motorer tillhörande kategori E inmonterade och efter den 30 juni 2005 på sådana traktorer som har motorer tillhörande kategori F inmonterade.

För motorer tillverkade före nämnda datum träder kravet gällande uppfyllande av kraven i direktivet i kraft två år efter nämnda datum.

13 §

Social- och hälsovårdsministeriet utfärdar vid behov närmare bestämmelser om tekniska detaljer och förfaringssätt.

De blanketter som avses i denna förordning fås från den typgodkännande myndigheten mot en avgift.

14 §

Denna förordning träder i kraft den 20 augusti 2001.

Helsingfors den 9 augusti 2001

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Genom denna förordning upphävs statsrådets beslut av den 22 december 1993 om EEG-typgodkännande av traktorer (1412/1993) samt social- och hälsovårdsministeriets beslut av den 12 november 1997 om de krav som ställs på EEG-typgodkännande av traktorer (996/1997) jämte ändringar, dock så att bestämmelser i dem till den del de motsvarar direktiv 2001/3/EG kan tillämpas som alternativ till bestämmelserna enligt detta direktiv ända till 30 juli 2002.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Regeringssekreterare Santeri Rommi

Kraven på EG-typgodkännande för traktorer

EG-typgodkännandet av traktorer genomförs enligt kraven i följande direktiv:

Rådets direktiv 74/150/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 79/694/EEG, 82/297/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EEG och kommissionens direktiv 2000/2/EG och 2001/3/EG;

rådets direktiv 74/151/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om vissa delar och egenskaper hos jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG och kommissionens direktiv 88/410/EEG och 98/38/EG;

rådets direktiv 74/152/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om högsta konstruktiva hastighet och lastplattformar för jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG och kommissionens direktiv 88/412/EEG och 98/89/EG;

rådets direktiv 74/346/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om backspeglar på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG och kommissionens direktiv 98/40/EG;

rådets direktiv 74/347/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om siktfältet och vindrutetorkare för jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt kommissionens direktiv 79/1073/EEG och rådets direktiv 82/890/EEG;

rådets direktiv 75/321/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om styrinrättningen på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG och kommissionens direktiv 88/411/EEG och 98/39/EG;

rådets direktiv 75/322/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om dämpning av radiostörningar som orsakas av gnisttändningsmotorer i jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG och kommissionens direktiv 2000/2/EG och 2001/3/EG;

rådets direktiv 76/432/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om bromsutrustning på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG och kommissionens direktiv 96/63/EG;

rådets direktiv 76/763/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om passagersäten för jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG och 1999/86/EG;

rådets direktiv 77/311/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om bullernivån på förarplatsen i hjulburna jordbruks- eller skogstraktorer i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG och så det bestäms om verkställigheten av artikel 2 i direktivet i kommissionens beslut 2000/63/EG;

rådets direktiv 77/536/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skyddsågar för jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 87/354/EEG och 89/680/EEG och kommissionens direktiv 1999/55/EG och så att det i bilaga VI står 17 för Finland;

rådets direktiv 77/537/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av föroreningar från motorer som används i jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG;

rådets direktiv 78/764/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om förarsätet på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG samt kommissionens direktiv 83/190/EEG, 87/354/EEG, 88/465/EEG och 1999/57/EG och så att det i bilaga II, punkt 3.5.2.1 står 17 för Finland;

rådets direktiv 78/933/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om installation av belysnings- och ljussignalanordningar på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG och kommissionens direktiv 1999/56/EG;

rådets direktiv 79/532/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av delar för belysnings- och ljussignalanordningar på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG;

rådets direktiv 79/533/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kopplingsanordningen och backväxeln på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG och kommissionens direktiv 1999/58/EG;

rådets direktiv 79/622/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skyddsågar på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul (statiska provningar) i dess lydelse enligt kommissionens direktiv 82/953/EEG, 87/354/EEG, 88/413/EEG och 1999/40/EG och så att det i bilaga VI står 17 för Finland;

rådets direktiv 80/720/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om förarutrymme, tillträde till förarplats samt dörrar och fönster på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG och kommissionens direktiv 88/414/EEG;

rådets direktiv 86/297/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kraftuttagen på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul samt skydd av dessa uttag;

rådets direktiv 86/298/EEG om baktill monterade skyddsågar på smalspåriga jordbruks- och skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 89/682/EEG och kommissionens direktiv 2000/19/EG och så att det i bilaga VI står 17 för Finland;

rådets direktiv 86/415/EEG om montering, placering, manövrering och märkning av manöverorgan i jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul;

rådets direktiv 87/402/EEG om skyddsågar monterade framför förarsätet på smalspåriga jordbruks- och skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 89/681/EEG och kommissionens direktiv 2000/22/EG och så att det i bilaga VII står 17 för Finland;

rådets direktiv 89/173/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om vissa delar

och egenskaper på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt kommissionens direktiv 2000/1/EG och så att det i bilaga III A, punkt 5.4.1. och bilaga V, punkt 2.1.3. står 17 för Finland;

Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EG om ändring av rådets direktiv 74/150/EEG, 74/151/EEG, 74/152/EEG, 74/346/EEG, 74/347/EEG, 75/321/EEG, 75/322/EEG, 76/432/EEG, 76/763/EEG, 77/311/EEG, 77/537/EEG, 78/764/EEG, 78/933/EEG, 79/532/EEG, 79/533/EEG, 80/720/EEG, 86/297/EEG, 86/415/EEG och 89/173/EEG vad gäller den konstruktionsmässiga maximihastigheten för jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul;

Europaparlamentets och rådets direktiv om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från motorer avsedda för jordbruks- eller skogsbrukstraktorer och om ändring av rådets direktiv 74/150/EEG.

Ett EG-typgodkännande får beviljas en traktor med avvikelser från bestämmelserna om dragkrok i direktiv 89/173/EEG, förutsatt att dragkroken uppfyller kraven beträffande måtten enligt standard ISO 6489-1, och med avvikelser från bestämmelsen om dimbaklyktornas funktion i direktiv 78/933/EEG också i de fall då dimbaklyktorna fungerar samtidigt med helljusstrålkastare. Avvikelsen antecknas i typgodkännandeintyget.

Rådets direktiv 74/150/EEG; EGT nr L 084, 28.3.1974, s.10—24
Rådets direktiv 74/151/EEG; EGT nr L 084, 28.3.1974, s. 25—32
Rådets direktiv 74/152/EEG; EGT nr L 084, 28.3.1974, s. 33—35
Rådets direktiv 74/346/EEG; EGT nr L 191, 15.7.1974, s. 1—4
Rådets direktiv 74/347/EEG; EGT nr L 191, 15.7.1974, s. 5—10
Rådets direktiv 75/321/EEG; EGT nr L 147, 9.6.1975, s. 24—27
Rådets direktiv 75/322/EEG; EGT nr L 147, 9.6.1975, s. 28—37
Rådets direktiv 76/432/EEG; EGT nr L 122, 8.5.1976, s. 1—4
Rådets direktiv 76/763/EEG; EGT nr L 262, 27.9.1976, s. 135—138
Rådets direktiv 77/311/EEG; EGT nr L 105, 28.4.1977, s. 1—9
Rådets direktiv 77/536/EEG; EGT nr L 220, 29.8.1977, s. 1—37
Rådets direktiv 77/537/EEG; EGT nr L 220, 29.8.1977, s. 38—59
Rådets direktiv 78/764/EEG; EGT nr L 255, 18.9.1978, s. 1—39
Rådets direktiv 78/933/EEG; EGT nr L 325, 20.11.1978, s. 16—42
Rådets direktiv 79/532/EEG; EGT nr L 145, 13.6.1979, s. 16—19
Rådets direktiv 79/533/EEG; EGT nr L 145, 13.6.1979, s. 20—22
Rådets direktiv 79/622/EEG; EGT nr L 179, 17.7.1979, s. 1—30
Rådets direktiv 79/694/EEG; EGT nr L 205, 13.8.1979, s. 17—18
Kommissionens direktiv 79/1073/EEG; EGT nr L 331, 27.12.1979, s. 20—23
Rådets direktiv 80/720/EEG; EGT nr L 194, 28.7.1980, s. 1—11
Rådets direktiv 82/890/EEG; EGT nr L 378, 31.12.1982, s. 45—46
Kommissionens direktiv 82/953/EEG; EGT nr L 386, 31.12.1982, s. 31—38
Kommissionens direktiv 83/190/EEG; EGT nr L 109, 26.4.1983, s. 13—24
Rådets direktiv 86/297/EEG; EGT nr L 186, 8.7.1986, s. 19—25
Rådets direktiv 86/298/EEG; EGT nr L 186, 8.7.1986, s. 26—63
Rådets direktiv 86/415/EEG; EGT nr L 240, 26.8.1986, s. 1—18
Rådets direktiv 87/354/EEG; EGT nr L 192, 11.7.1987, s. 43—45
Rådets direktiv 87/402/EEG; EGT nr L 220, 8.8.1987, s. 1—43
Rådets direktiv 88/297/EEG; EGT nr L 126, 20.5.1988, s. 52
Kommissionens direktiv 88/410/EEG; EGT nr L 200, 26.7.1988, s. 27—29
Kommissionens direktiv 88/411/EEG; EGT nr L 200, 26.7.1988, s. 30
Kommissionens direktiv 88/412/EEG; EGT nr L 200, 26.7.1988, s. 31
Kommissionens direktiv 88/414/EEG; EGT nr L 200, 26.7.1988, s. 34—36
Kommissionens direktiv 88/465/EEG; EGT nr L 228, 17.8.1988, s. 31—37
Rådets direktiv 89/173/EEG; EGT nr L 67, 10.3.1989, s. 1—18
Rådets direktiv 89/680/EEG; EGT nr L 398, 30.12.1989, s. 26
Rådets direktiv 89/681/EEG; EGT nr L 398, 30.12.1989, s. 27—28

Nr 716

Rådets direktiv 89/682/EEG; EGT nr L 398, 30.12.1989, s. 29—30
Kommissionens direktiv 96/63/EG; EGT nr L 253, 10.5.1996, s. 13—14
Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EG; EGT nr L 277, 10.10.1997, s. 24—25
Kommissionens direktiv 98/38/EG; EGT nr L 170, 16.6.1998, s. 13—14
Kommissionens direktiv 98/39/EG; EGT nr L 170, 16.6.1998, s. 15
Kommissionens direktiv 98/40/EG; EGT nr L 171, 17.6.1998, s. 28—29
Kommissionens direktiv 98/89/EG; EGT nr L 322, 1.12.1998, s. 40—41
Kommissionens direktiv 1999/40/EG; EGT nr L 124, 18.5.1999, s. 11—13
Kommissionens direktiv 1999/55/EG; EGT nr L 146, 11.6.1999, s. 28—30
Kommissionens direktiv 1999/56/EG; EGT nr L 146, 11.6.1999, s. 31—32
Kommissionens direktiv 1999/58/EG; EGT nr L 148, 15.6.1999, s. 37—38
Rådets direktiv 1999/86/EG; EGT nr L 297, 18.11.1999, s. 22—23
Kommissionens direktiv 2000/1/EG; EGT nr L 021, 26.1.2000, s. 16—22
Kommissionens direktiv 2000/2/EG; EGT nr L 021, 26.1.2000, s. 23—31
Kommissionens direktiv 2000/19/EG; EGT nr L 094, 14.4.2000, s. 31—32
Kommissionens direktiv 2000/22/EG; EGT nr 107, 4.5.2000, s. 26—27
Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/25/EG; EGT nr L 173, 12.7.2000, s. 1—34
Kommissionens beslut 2000/63/EG; EGT nr L 022, 27.1.2000, s. 66
Kommissionens direktiv 2001/3/EG; EGT nr L 028, 30.1.2001, s. 1—42